

1. Bło - gi Je - zu, duszpa - ste - rzu, pro - wadź ku wie - czność - ci nas

i u - twierdź nas w przy - mie - rzu, kie - dy przyj - dzie pró - by czas.

Bło - gi Je - zu, przez śmierć swo - ją Tyś nas ku - pił przez swą krew

i przez wiel - ką mi - łość Two - ją prze - bla - ga - łeś Bo - ży gniew.

1. Błogi Jezu, dusz pasterzu, prowadź ku wieczności nas
i utwierdź nas w przymierzu, kiedy przyjdzie próby czas.
Błogi Jezu, przez śmierć swoją Tyś nas kupił przez swą krew
i przez wielką miłość Twoją przebłagałeś Boży gniew.
2. Jezu, myśmy Twoje owce, Tyś Pasterzem owiec swych.
Nie daj zbłądzić na manowce i od wilków ochroń złych.
Na kwiecistych łąk kobiercu paś owieczki wierne swe.
Mając czystą wiarę w sercu, trzódka Ciebie słuchać chce.
3. A w modlitwie i w pokorze u Jezusa leżąc stóp,
stadko Pańskie ufać może, że zwycięsko wyjdzie z prób.
Pamiętajmy o przymierzu, by w ofierze życie nieść.
Błogi Jezu! dusz pasterzu! Chwała Tobie, chwała cześć!